

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

1 06 נובמבר 2019
2

לפני:

כב' השופט יצחק לובוצקי - שופט בכיר (בדימוס)

התובע

בן ציון ירושלמי
ע"י ב"כ עו"ד משה וקרט.

הנתבעת

ידיעות אחרונות בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ארז רייפנברג.

3
4

פסק דין

5

6 לפני תביעתו של מר ירושלמי בן ציון (להלן: "התובע"), אשר שימש כמוביל ומפיץ
7 עצמאי של עיתוני "ידיעות אחרונות" (להלן: "הנתבעת") משך כ-42 שנים, להכיר בו
8 כעובד הנתבעת, ותוך כך לפסוק לו פיצויי פיטורים וזכויות סוציאליות נוספות הנובעות
9 מתקופת העסקתו, לרבות מסיומה.

10

11

העובדות הדרושות לענייננו:

12

- 13 1. עבודת ההובלה וההפצה של עיתוני הנתבעת מבוצעת במלואה על ידי קבלנים
- 14 עצמאיים או חברת הפצה חיצונית, והנתבעת אינה מעסיקה כלל עובדים שכירים
- 15 לביצוע עבודה זו (עדות התובע- עמ' 11 ש' 10-11, עדות מר רפאל ארביב, מנהל לוגיסטי ובהמשך
- 16 סמנכ"ל הובלה ושינוע בנתבעת (להלן: "מר ארביב"), עמ' 12 ש' 6-3).
- 17 2. תקופת הקשר בין התובע לבין הנתבעת, החלה בשנת 1973 ועד לחודש 1/2015.
- 18 3. ההתקשרות בין הצדדים הוסדרה במערכת הסכמית, כדלקמן:

19

20

21

22

23

24

- ביום 29.7.83 נחתם בין הנתבעת לבין מובילים שסיפקו לה שירותי הובלה, לרבות התובע, זכרון דברים (נספח א' לתצהיר מר ארביב), ולפיו התחייבה הנתבעת לשלם לכל מוביל תוספת בשיעור 6% (והחל מיום 1.4.84 תוספת בשיעור 7%), ה"מיועדת לסייע למוביל לעריכת ביטוח שיבטיח את זכויותיו וזכויות בני משפחתו לעתיד, וזאת מאחר ובהיותו עצמאי אין הוא זכאי לכל זכויות סוציאליות מידיעות אחרונות."

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

- 1 • בשנת 1987 הוקם ארגון מובילי ומחלקי עיתונים ופרסומים של ידיעות
- 2 אחרונות, עמותה רשומה (להלן: "ארגון המובילים" או "הארגון"). התובע
- 3 היה חבר הארגון.
- 4 • ביום 20.10.88 נחתם בין הנתבעת לבין הארגון הסכם, אשר הסדיר את
- 5 מערכת היחסים בין המובילים החברים בארגון, וביניהם התובע, לבין
- 6 הנתבעת (נספח ב' לתצהיר מר ארביב) (להלן: "הסכם 88"). במסגרת ההסכם נקבע
- 7 כדלקמן:
- 8 "4. א. העמותה וכל אחד מחבריה, המפורטים בנספח א', מצהירים בזה כי
- 9 המוביל הינו עוסק עצמאי, ויש לו תיק של עצמאי במס הכנסה, ביטוח
- 10 לאומי ומס ערך מוסף.
- 11 ב. למען הסר ספק, מוצהר בזה כי היחסים בין החברה לבין כ"א מחברי
- 12 העמותה, המפורטים בנספח א', אינם יחסי עובד ומעביד וכל מוביל נותן
- 13 לחברה שרותים כעצמאי על כל הנובע ומשתמע מכך."
- 14 • ביום 8.10.98 נחתם בין הארגון לבין הנתבעת הסכם נוסף (נספח ג' לתצהיר מר
- 15 ארביב) (להלן: "הסכם 98"), שגם הוא מכיל הוראה זהה לזו שבהסכם 88 (ר' סע' 5-א-ב להסכם 98).
- 16
- 17 • ביום 5.12.04 הודיעה הנתבעת לארגון, על כלל חבריו (לרבות התובע), כי
- 18 ההתקשרות ביניהם תסתיים ביום 31.12.05 (נספח ד' לתצהיר מר ארביב).
- 19 • במהלך שנת 2005 יצאה הנתבעת במכרז למתן שירותי הפצה והובלה. ביום
- 20 2.8.2005 חתמו התובע והנתבעת על הסכם למתן שירותי הפצה (נספח א' לתצהיר התובע, להלן: "ההסכם") במסגרתו נקבע, בין היתר, לאמור:
- 21 "3.10. ההובלה תבוצע על ידי המוביל כקבלן עצמאי.
- 22 המוביל מתחייב לשלם ולהפריש, במלואם ובמועדם, כל תשלום, מס
- 23 והפרשה החלים עליו בקשר לכך על פי דין כלשהו.
- 24 המוביל מאשר בזאת, כי ידוע לו שהסכמת החברה להתקשר עמו בחוזה זה
- 25 מבוססת על האמור בסעיף זה לעיל, והוא מתחייב בזאת שלא לטעון נגד
- 26 החברה כל טענה בניגוד לכך ולא לפתוח בכל הליך משפטי- או אחר- אשר
- 27 מטרתו או תוצאתו ו/או המבוסס על קיומם של יחסי עובד ומעביד בינו (או
- 28 בין עובד שלו) לבין החברה.
- 29
- 30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

- 1 3.11 מוסכם ומודגש בזאת כי התמורה המוסכמת בחוזה זה נקבעה
2 בהתחשב בעובדה שהמוביל או מי מטעמו אינו בגדר 'עובד' ושלא תהיינה
3 לחברה כל עלויות נוספות בגין העסקתו ו/או סיום העסקתו, לרבות תנאים
4 סוציאליים למיניהם (בכללם חופשה שנתית, דמי הבראה, דמי ביטוח
5 לאומי, תגמולים, פיצויי פיטורים, קרן השתלמות, ביטוח בריאות, ביטוח
6 אובדן כושר עבודה וכיוצ"ב), כך שהתמורה המוסכמת, כאמור בחוזה זה,
7 היא העלות המלאה הכוללת והבלעדית שתהיה לחברה בגין כל השירותים
8 שתקבל מהמוביל ו/או מי מטעמו.
9
- 10 לפיכך אם, על אף האמור לעיל, ייקבע על ידי בית הדין לעבודה או גורם
11 מוסמך אחר כי המוביל ו/או מי מטעמו סיפק שירותיו לחברה כ'עובד',
12 למרות האמור בחוזה זה ולמרות הסכמתם המודעת הנוגדת של הצדדים,
13 כי אז מסכימים הצדדים כי השכר שהיה מגיע למוביל כ'עובד' עבור ביצוע
14 מלוא חיוביו על פי חוזה זה הוא 25% (עשרים וחמישה אחוזים) מן התמורה
15 החודית ששולמה למוביל בכל חודש מחודשי ההתקשרות (להלן: 'השכר
16 המוסכם כעובד')"
17
- 18 4. ביום 1.10.14 קיבל התובע מהנתבעת הודעה על הפסקת הקשר בין הצדדים
19 (נספח ה לתצהיר התובע), תוך שניתנה לו הודעה מוקדמת של 4 חודשים, כך
20 שההתקשרות הגיעה לסיומה ביום 31.1.2015.
21
- 22 5. שעות חלוקת העיתונים היו, לפי עדות התובע: ממוצאי שבת עד יום ה' בלילה- בין
23 השעות 01:00-01:30 עד 07:30-06:30 בבוקר. בנוסף 3, שעות בימי רביעי בחלוקת
24 מוסף "7 ימים" ובימי חמישי כשלוש שעות בחלוקת מקומון תל אביב ושעתיים-
25 שלוש בחלוקת מוסף ידיעות (סעי' 4 לתצהיר התובע, עמ' 7 ש' 25-26).
26 שעות החלוקה אינן מצוינות בהסכם. בפועל, כעולה מן העדויות (עמ' 10 ש' 23-28, סעי'
27 18-19 לתצהיר מר ארביב), אין מדובר בשעות מדויקות. לרוב, החלה העבודה מאוחר
28 מן השעה האמורה (משתנה בין 02:00 ל-04:00), והסתיימה ב- 06:30, ואולם היו
29 מקרים בהם נמשכה העבודה מעבר לשעות אלה.
30
- 31 מר ארביב העיד לאמור: "לשאלתך- לפיה התובע עשה עבודה מפוצלת ברביעי
32 וחמישי, אני משיב: זה היה נתון לשיקול דעתו. היו מובילים שהגיעו בלילה לפני

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

- 1 הכותרת וחילקו את זה, והיו מובילים כמו התובע. אף אחד לא אמר לו מתי להגיע.
2 היו גם נהגים שבאו בלילה וחילקו את העיתונים. לא טרטרנו אותו כמו שאתה
3 טוען. הכל היה לפי שיקול דעתו. בלילה אין תנועה ויותר נעים לנסוע בלילה. אני
4 השארתי את העובדות כמו שהוא אמר. היו הרבה נהגים שבאו בלילה לעשות את
5 זה, כי בלילה אין תנועה ואין פקקים. הוא בא כשהוא רצה." (עמ' 14 ש' 15-20).
6
7 6. על פי העדויות, התובע היה נוהג להחתים כרטיס כאשר הגיע למפעל לאסוף את
8 העיתונים לחלוקה, אך לא היה צורך בדיווח בסיום קו החלוקה (עדות ארביב- עמ' 13
9 ש' 1-6, עמ' 14 ש' 24-25).
10
11 7. התובע עשה שימוש ברכבו שלו, לצרכי חלוקת העיתונים. כפי העולה מההסכם ואף
12 מן העדויות, אף שגודלו של הרכב הנדרש נקבע על ידי הנתבעת (סעי' 3.7 להסכם), הרי
13 שסוגו, היותו מפואר, פשוט, חדש או משומש וכל מרכיב אחר היו נתונים לשיקול
14 דעתו של התובע (עמ' 10 ש' 6-7).
15
16 8. התובע התנהל מול רשויות המס כעצמאי, ובמסגרת זו הגיש דיווחים לרשויות המס
17 בהם דיווחים על הכנסותיו מהנתבעת וכן קיזוז הוצאותיו- ובכללן הוצאות הרכב
18 ופחת, ביטוח, טלפון נייד, מחשב וטאבלט פרטי (עמ' 9 ש' 8, 18,21, עמ' 10 ש' 18-19).
19
20 9. בהסכם נקבעו הוראות ביחס לאפשרות התובע להעסיק עובד מטעמו, לצורך ביצוע
21 ההובלה בכפוף לקבלת אישור מראש של הנתבעת להעסקתו (סעי' 3.12 להסכם). בפועל,
22 כך עולה מעדותו של התובע שלא נסתרה, היו קיימים אצל הנתבעת נהגים מחליפים
23 שאליהם פנה התובע, כאשר ביקש להעדר מימי חלוקה (עמ' 9 ש' 29-31). התובע גם
24 לא העסיק בפועל כל עובד מטעמו (עמ' 10 ש' 15).
25
26 10. בהסכם אין הוראה מגבילה בקשר לעבודה עבור אחרים, למעט סעי' 12 המתייחס
27 לעיסוק נוסף, לפיו על התובע להודיע לנתבעת בכתב ולפחות 3 חודשים מראש, באם
28 בכוונתו לעסוק "בעיסוק נוסף הקשור באופן כלשהו לפרסומים /או עיתונים
29 כלשהם /או לאדם /או גוף שיש לו אינטרס כלשהו בהוצאה לאור, פרסום /או
30 הפצה של פרסומים /או עיתונים". בפועל העיד התובע, כי לא היו לו לקוחות
31 נוספים (עמ' 8 ש' 29).
32

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

11. בגין עבודתו של התובע שולמה תמורה שנמדדה בהתאם למספר ההובלות שביצע, ובהתאם לתעריף ההובלה שנקבע בנספח להסכם, כשתעריף ההובלה מעודכן מדי רבעון (סעי' 6.1-6.2 להסכם).
12. מעבר לתשלום האמור, ובהתאם להסכם 88 ובהמשך הסכם 98, שולם סך נוסף בשיעור 6% מהתמורה (והחל משנת '84, בשיעור 7%), כ"תחליף לזכויות סוציאליות", הנועד לעריכת ביטוח שיבטיח את זכויותיו ואת זכויות בני משפחתו (סעי' 5, נספח א' לתצהיר מר ארביב, עדות התובע- עמ' 9 ש' 9-3).
13. התמורה אשר שולמה לתובע בתקופה האחרונה לעבודתו בגין חודש עבודה מלא, עמדה על 12,508 ₪ (סעי' 42 לתצהיר התובע, סעי' 24 לתצהיר מר ארביב).
14. כאמור, ההתקשרות בין הצדדים הסתיימה בחודש 1/15.

דיון והכרעה:

- מחלוקת אחת ועיקרית עומדת לפני, והיא בשאלה האם התקיימו יחסי עובד-מעסיק בין התובע לנתבעת.
- אקדים אחרית לראשית, ואומר כי לאור ההלכה הפסוקה, העדויות והראיות שהובאו בפני ולאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי לא התקיימו יחסי עבודה בין הצדדים. להלן נימוקיי.
- בפרשת סלקום (ר'): ע"ע 26932-12-14 סלקום בע"מ נ' ואציסלב אליאיאב, פס"ד מיום 1.5.18 להלן: "פרשת סלקום", נזקק ביה"ד הארצי שוב לסוגיה של אבחנה בין "קבלן עצמאי" לבין "עובד שכיר".
- בפרשת סלקום, חידד ביה"ד הארצי את ההלכה לפיה, לא בנקל יכיר ביה"ד ב"יחסי עובד ומעביד בדיעבד". כן הודגש, כי על הטוען לקיומם של יחסי עובד ומעביד, חרף העובדה כי הצדדים התנהגו במהלך השנים ביחסי "קבלן עצמאי" ומזמין עבודה; אזי מוטל נטל הראיה על הטוען (סעי' 23 לפרשת סלקום).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

1 כוונת הצדדים ו"תכלית העסקה", נבדקת באופן ההתקשרות והתנהגות הצדדים
2 בתקופת ההעסקה, ביחס למעמדם. חשיבות רבה תינתן להסדרים שהוסכמו בין
3 הצדדים, בה במידה ואלו נמשכו תקופה ארוכה (ר' דברי השופט צור ב- [ע"ע 1260/01](#) היועץ
4 המשפטי לממשלה נ' עו"ד רפאל שטוב ואח', פס"ד מיום 24.3.03).

5
6 בעניין דוד [[ע"ע \(ארצי\) 31110-06-14](#) דוד – אורמן (17.7.2016)], ריכז בית הדין הארצי את
7 ההלכה לעניין המבחנים שעל בסיסם יש לקבוע האם מדובר ביחסי עבודה או ביחסי
8 קבלנות. וכך נאמר שם:

9
10 "כידוע, המבחן המקובל בפסיקה לקביעת מעמדו של מועסק כ"עובד" או כ"קבלן
11 עצמאי" הוא המבחן המעורב. המרכיב הדומיננטי במבחן המעורב הוא מבחן
12 ההשתלבות, ולו שני פנים: הפן החיובי והפן השלילי. במסגרת הפן החיובי נבדקת
13 השאלה האם מבצע העבודה השתלב בעסקו של המעסיק, והיה חלק מהמערך
14 הארגוני של המעסיק. במסגרת הפן השלילי נבחנת השאלה אם מבצע העבודה ביצע
15 את העבודה במסגרת עסק עצמאי משלו. מרכיבים נוספים במבחן המעורב הם: מבחן
16 הקשר האישי; כפיפות; אספקת כלי עבודה; תלות כלכלית; אופן הצגת ההתקשרות
17 בפני גורמים חיצוניים, לרבות מס הכנסה והמוסד לביטוח לאומי; בלעדיות הקשר;
18 התמשכות הקשר, סדירות הקשר ורציפותו."

19
20 במקרה דנן, מערכת היחסים שבהם נהגו הצדדים במשך תקופה ממושכת, היתה כזו
21 שבין מזמין ל"קבלן עצמאי", והתובע לא הצליח להוכיח כי יש טעם לשנות ממנה
22 בדיעבד (השווה: [דב"ע נו/227-3](#) עו"ד יוסף מלמן ואח' נ' עבודי, סע' 9-10 לפס"ד מיום 25.2.97). יש
23 להתחשב ב"תמונה הכוללת המצטיירת", וזו היתה בברור תמונה של מועסק עצמאי.

24
25 התובע ידע היטב, שבין הצדדים לא שוררים יחסי עבודה, והודה כי חתם על ההסכם
26 מרצונו החופשי (עמ' 8 ש' 18).

אשר ל"פן החיובי" של מבחן ההשתלבות:

27
28
29
30 נסיבות עניין אגמייב [[סע"ש \(אזורי-ים\) 45660-05-13](#) אגמייב נ' ידיעות אחרונות (6.9.2015)] (להלן:
31 עניין אגמייב). דומות מאוד לזה שבפני- הן מבחינת העובדות והן מבחינת הסוגיה
32 שעמדה לפתחו של בית הדין שדן באותו תיק.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

1 בעניין אגמייב, בית הדין בדק תחילה האם התקיים הפן החיובי של מבחן ההשתלבות.
2 במסגרת זו בדק בית הדין האם קיים מפעל שניתן להשתלב בו; האם הפעולה שבוצעה
3 על ידי התובע הייתה חלק מהפעילות הרגילה של המפעל; והאם מבצע העבודה מהווה
4 חלק מהמערך הארגוני של המפעל או הינו "גורם חיצוני". בית הדין קבע כדלקמן:

5
6 **"בעניינו, אין חולק למעשה כי הנתבעת מקיימת מפעל שבו ניתן להשתלב.**
7 **ואולם דומה, כי הפעילות של חלוקת העיתונים אינה חלק מהמערך הארגוני**
8 **הרגיל של המפעל. מפעלה של הנתבעת הוא הוצאתם לאור של עיתונים. עבודת**
9 **החלוקה היא עבודה נלווית ונספחת לעבודה זו, ואינה חלק אינטגרלי**
10 **מפעילותו. זאת אף אם ברור כי היא הכרחית."**

11
12 בעניין אגמייב, הבחין בית הדין האזורי בין נסיבות המקרה שם לאלו שבעניין קוקה
13 [ע"ע (ארצי) 547/07 קוקה - ידיעות אחרונות בע"מ (11.3.2009)]. כך, הבהיר בית הדין בעניין
14 אגמייב, כי בעוד שמר קוקה ביצע פעולות של שיווק, קידום מכירות, הפצה וגבייה הרי
15 שמר אגמייב עסק בהפצה בלבד, ועל כן לא ניתן להקיש מעניין קוקה לעניינו.

16
17 פסק דין נוסף דומה מאוד, שאף הוא עסק בתביעתה של מפיצת עיתוני הנתבעת להכיר
18 בקיומם של יחסי עובד-מעסיק, הוא פסק הדין בעניינה של שושנה סגל (סע"ש (חיפה)
19 26678-03-14 שושנה סגל נ' ידיעות אחרונות בע"מ, מיום 7.9.17).

20
21 שם, דחה בית הדין האזורי את התביעה להכרה ביחסי עובד מעסיק בין התובעת
22 כמפיצת עיתונים, לבין הנתבעת, תוך שקבע כי: **"מרבית הסממנים בקשר שבין**
23 **התובעת לבין הנתבעת מלמדים על כך שהתובעת הייתה קבלן עצמאי ולא היו יחסי**
24 **עבודה בין הצדדים"**

25
26 דבריו של בית הדין בעניין אגמייב (כפי שצוטטו גם בעניין שושנה סגל), נכונים גם
27 לענייננו; וכי "הפן החיובי" לא התקיים בעניינו של התובע. זאת, משום שהפעילות של
28 חלוקת והפצת העיתונים, אינה חלק מהמערך הארגוני הרגיל של הנתבעת.

29
30 כפי שצוין לעיל, הנתבעת מעולם לא העסיקה עובדים שכירים בתחום ההפצה, אלא כל
31 פעולת ההפצה בוצעה אצלה על ידי קבלנים עצמאים או חברת הפצה. מכאן ניתן ללמוד

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

1 כי פעילות חלוקת העיתונים היא עבודה נלווית לעבודת הנתבעת, ולא חלק מהפעילות
2 האינטגרלית שלה.

4 אשר ל"פן השלילי" של מבחן ההשתלבות:

5
6 גם לעניין התקיימות "הפן השלילי" של מבחן ההשתלבות, דברי בית הדין בעניין
7 אגמייב, תקפים גם במקרה דנן. שם נקבע:

8
9 "בבחינת הפן השלילי של מבחן ההשתלבות יש לבדוק אם התובע ביצע את הפעילות
10 במסגרת עסק משלו. הסממנים לעסק עצמאי הם, בין היתר, סיכוי רווח וסיכוי
11 הפסד, העסקת עובדים, בעלות על אמצעי הייצור, נשיאה בהוצאות הייצור, השקעה
12 ברכישת אמצעי הייצור והשקעת הון. כמו כן, מרכיב משמעותי הוא האפשרות להגדיל
13 את הרווח באמצעות ייעול העבודה וחיסכון בהוצאות (דב"ע לג/64 – 3 פירר הנהלת
14 רכוש בע"מ – שטסלר, פד"ע ה 108 (1973); ע"ע 1466/04 תדיראן בע"מ – קרסנטי,
15 (15.4.2007); עניין שושן).

16 ...

17 אמנם, מתברר מתוך עדות התובע, כי במשך רוב השנים לא עסק התובע ב"עסק
18 העצמאי" שלו אלא במתן שירותים לנתבעת בלבד. ...

19 ... לטעמנו, בנסיבות העניין, בחירתו של התובע שלא לעסוק בכלל בעיסוקים נוספים
20 מעבר להתקשרות עם הנתבעת, (שלא דרשה שעות ממושכות ביום), אינה פוגמת
21 בהיותו בעל עסק עצמאי, אלא מהווה ביטוי לחירותו לבחור האם להשקיע עוד בעסקו
22 על מנת להגדיל הכנסותיו אם לאו. איננו מוצאים כי יש בכך בכדי להמעיט מקיומו של
23 אותו "עסק עצמאי" של התובע."

24
25 ועוד שם: "התובע יכול היה לבחור כיצד לייעל את עבודתו (בין בבחירת הרכב, בין
26 בייעול הנסיעה וכיו"ב). הוא זה שבחר לקנות בשנת 2007 רכב חדש, הוא בחר את סוגו,
27 איך להתנהל, האם להעדיף לבצע תיקונים או להחליף רכב וכיו"ב. לא השתכנענו כי
28 התובע היה מנוע מלהעסיק עובדים, אלא כל שנדרש הוא פיקוח של הנתבעת על
29 זהותם. דומה כי הדבר מתחייב נוכח האחריות שיש לנתבעת לספק את העיתונים
30 במועדים להם מחויבת ואף מתוך התחרותיות המחייבת עמידה בזמנים לאספקת
31 העיתונים לנקודות המכירה."

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

1 כפי שפורט לעיל בחלק העובדתי, התובע היה הבעלים של הרכב בו השתמש, כאשר הוא
2 בחר את סוג הרכב ומתי להחליפו; התובע לא היה מחויב לבצע את העבודה בעצמו
3 והתאפשר לו להעסיק עובדים מטעמו; התובע היה רשאי לעבוד בעבודה נוספת, בכפוף
4 לכך שהעבודה הנוספת לא התנגשה ולא הפריעה לשירותים שנתן לנתבעת; התובע הגיש
5 דיווחים לרשויות המס, התנהל מולן כעצמאי ונשא בהוצאות העסק.
6 כל הסממנים הללו מלמדים, שהפן השלילי של מבחן ההשתלבות התקיים בענייננו.

באשר למרכיבים הנוספים ב"מבחן המשולב":

7
8
9
10 מבחן הקשר האישי – כפי שפורט לעיל, התובע היה רשאי לבצע את העבודה באמצעות
11 עובדים, גם אם לא עשה כן בפועל על פי בחירתו.

12
13 כפיפות ופיקוח – כפי שפורט בחלק העובדתי אמנם התובע נהג להחתים כרטיס עם שעת
14 הגעתו למפעל לאסוף את העיתונים, אך שעות עבודתו היו גמישות ולא נדרש כל דיווח
15 מתי סיים את קו החלוקה.

16
17 אספקת כלי עבודה – כלי העבודה העיקרי בו השתמש התובע, היה כאמור רכב מסחרי
18 אשר היה בבעלותו.

19
20 תלות כלכלית ובלעדיות הקשר – התובע היה תלוי כלכלית בנתבעת, ואולם עניין זה נבע
21 מבחירתו האישית. זאת, משהייתה לו האפשרות ליתן שירותים ללקוחות נוספים.

22
23 אופן הצגת ההתקשרות בפני גורמים חיצוניים – התובע היה רשום בפני הרשויות
24 כעצמאי. יצוין עוד, כי במהלך כל תקופת ההתקשרות, לא טען התובע מעולם בפני
25 הנתבעת כי מתקיימים ביניהם יחסי עבודה, ומעולם לא דרש תנאים סוציאליים
26 הנובעים מיחסי עובד מעסיק.

27
28 התמשכות הקשר, סדירותו ורציפותו – הקשר בין הצדדים היה ארוך טווח (למעלה
29 מארבעה עשורים), והיה סדיר ורציף.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

1 התמורה ששולמה לתובע שולמה כנגד חשבוניות מס כדין, וממילא הנתבעת אף הוסיפה
2 מע"מ לסכומים אשר שולמו לתובע.

3
4 הסכמת הצדדים לגבי אופן ההעסקה - הסכמת הצדדים אין בה כדי ליצור או לשלול
5 סטאטוס של עובד, אולם יש בה כדי להצביע על כוונת הצדדים (דב"ע לט/112-3
6 ז'בורובסקי – אגודת בית הכנסת הגדול על שם גיבורי ישראל, פד"ע יא 309 (1980); ע"ע 521/08 דייג
7 –מועצה אזורית באר טוביה (6.7.09). במקרה דנן הסכים התובע משך שנים מרובות על צורת
8 התקשרות של קבלן עצמאי-מזמין וכאמור, לא בא בטרוניה משך כל השנים כנגד אופן
9 העסקה זה.

10
11 המקרה הנוכחי, גם אינו מקרה קיצוני במידה כזו שיש בה לקפח את העובד שכוח
12 המיקוח שלו כלפי מעסיקו, הוא קטן. ולכן - לא מצאתי כל הצדקה להתערב בחופש
13 החוזים שבין הצדדים, והנוהג שנהגו משך כל תקופת ההתקשרות הממושכת, כשכל
14 אחד מהצדדים נהנה מחלקו באותה ההסכמה.

לסיכום:

15
16
17
18 מכל המפורט לעיל ובהתאם למבחנים השונים אשר נקבעו בפסיקה, אני קובע כי בין
19 הצדדים לא התקיימו יחסי עובד-מעסיק, ועקב כך דין התביעה להדחות.

הוצאות:

20
21
22
23 התובע הגיש תביעתו בתום לב. הגם שעשה כן תוך שגגה לטעמי, בפרשנות הקו העדין
24 שבין "קבלן עצמאי" ל"עובד שכיר", לא מצאתי בנסיבות המקרה לחייבו בהוצאות
25 הליך זה, וכל צד ישא בהוצאותיו.

26
27 זכות ערעור - תוך 30 יום.

28
29 **ניתן היום, ח' חשוון תש"פ, (06 נובמבר 2019), בהעדר הצדדים.**

30
31

יצחק לובוצקי, שופט בכיר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 60003-03-16

1
2
3

ק/רוניתע/

